

Színházi szolidaritás Fehéroroszországgal

A tavaly augusztus óta tartó fehéroroszországi tüntetéseket dolgozta fel *Insulted. Belarus(sia)* című drámájában Andrej Kurejcsik drámaíró. A John Freedmannek, a darab angol fordítójának kezdeményezésére elindult Belarus(sia) Worldwide Reading projekt keretében a drámát négy hónap alatt húsz nyelvre fordították le, és közel harminc országban született belőle előadás, felolvasószínház, rádiószínház és film, például az Amerikai Egyesült Államokban, Hongkongban, az Egyesült Királyságban, Hollandiában, Svédországban, Csehországban, Litvániában, Izraelben, Üzbegisztánban és Grúziában.

A múlt hónapban 15 romániai, köztük a nagyváradi Regina Maria Színház és egy moldovai színház jelezte szolidaritását a fehérorosz polgárokkal. Raluca Rădulescunak, a darab román fordítójának kezdeményezésére kéthetes felolvasószínházi maratont szerveztek február 7–22. között.

A nagyváradiak február 14-én, Bálint-napon tartották meg a felolvasószínházi előadást. A történethez hozzátartozik, hogy a minszki Janka Kupala Nemzeti Akadémiai Színház igazgatóját, Pavel Latuskót (volt kulturális miniszter és lengyel- és franciaországi nagykövet) lemondatták tisztségéről, mivel támogatja a tiltakozókat, majd szolidaritásból a

színház dolgozóinak legtöbbje felmondott, így tavaly augusztus 26-án, húsz nappal létrehozásának századik évfordulója előtt a minszki nemzeti színház megszűnt. A társulat egy épületben állt össze, tovább dolgoznak, előadásaik online láthatók.

Ilyen körülmények között írta meg a tiltakozásokra is járó Andrej Kurejcsik a darabját a fehérorosz valóságról, kiindulási pontnak Aljakszandr Lukasenka államfő és Sztvetlana Tyihanovszkaja ellenzéki vezető nyilatkozatait használva. A dráma bemutatja, mi történik Fehéroroszországban, emellett segélykiáltás és vészjelzés is arra nézve, hogy milyen veszélyeket rejt egy diktatúra, bármilyen formában jelenjen is meg.

A Belarus(sia) Worldwide Reading projekt tavaly szeptember 12-én indította el John Freedman, a darab angol fordítója, az első felolvasószínházi előadás Ukrajnában volt. A darabot összesen 21 nyelvre fordították le, és mintegy 130 felolvasószínházi előadást tartottak 26 ország több mint 80 színházában. A nagyváradi előadást Alexandru Rusu rendezte, szereplők: Petre Ghimbășan, Alin Stanciu, Anda Tămășanu, Angela Tanko, Răzvan Vicoveanu, Andrian Locovei és Lucia Rogoz.

Fried Noémi Lujza

– Ne-ne... – nyögte könnyörögve.
– Nem bántalak – szoltam szelídebben –, csak hozom a szekeret, és átszállítalak az ágyikódba...

A folyosón összetalálkoztam Lóarcú úrral és Svejkkal.

– Ha megtaláljuk, akkor a lepedőjével jól odakötjük az ágyához. Egész napra – mondta Lóarcú úr. – Akkor nem kell folyton utána mászkálnunk!

– Helyes, helyes – bólogatott Svejka hozzáértően. – Tudja, nekem is volt egy ismerősöm a Gólya utcában, az is éppen így járt, mint ez, amikor leütötték a pénzéért. Emlé-

zetekihagyása lett. Fél évig azt sem tudta, ki fia, borja, s melyik világon van. Egyszer felült a 21-es buszra, és csak öt nap múlva találta meg a rendőrség.

Megtorpantam, és szívemben bontakozni kezdtek a megbocsátás szirmai.

– Mondja, szépségem – nyerített rám Lóarcú úr –, nem látta a mi amnéziásunkat?

– Látta a fene – mondtam mogorván, és visszasiettem ideiglenes lakosztályomba. Gyengéden betakartam a herceget, aztán bebújtam a kuncogó Marianna mellé.

Olyan könnyű álmom volt, mint gyermekkorom ártatlan éveiben.